

העותר: אלון כהן

- נ ג ד -

המשיב: גיל בורחובסקי – הקובל

פסק דין

1. לבית הדין הוגש ע"י מר אלון כהן ערעור שבו נטען כי החלטתו של הקובל, מר גיל בורחובסקי, שלא להגיש קובלנה לוועדת המשמעת כנגד חמישה נילונים היא שגויה ונפלו בה פגמים מפגמים שונים.
2. כאן המקום לציין שבתקנות המשמעת של האיגוד הישראלי לשחמט נקבע כי כבסיס לדיוניה של ועדת המשמעת תשמש קובלנה המוגשת ע"י הקובל על בסיס תלונה שהגיעה אליו, תוך שנקבע כי הקובל רשאי להגיש קובלנה לוועדת המשמעת בעניין כל תלונה אשר תגיע אליו.
3. במקרה דנן הגיש המערער תלונה כנגד חמישה נילונים (אבישי כץ, דניאל מוסקוביץ, יגאל פישלביץ, אמי קייזר ואלי שעובי), ברם הקובל החליט שאין מקום להעביר את התלונה לדיון בפני ועדת המשמעת, דהיינו החליט שלא להגיש לוועדת המשמעת קובלנה על בסיס התלונה – ומכאן הערעור שבפנינו.
4. הערעור הוגש לבית הדין מכוח סמכותו הקבועה בסעיף 9.3.1.1 (א') לתקנון האיגוד הישראלי לשחמט לדון בערעורים על החלטות הקובל.

התלונה שהגיש המערער

5. בתלונתו טען המערער כי נמנע ממנו להשתתף בתחרות בזק פתוחה שהתקיימה בבית קפה בירושלים ביום 16/7/2025.

6. מדובר היה בתחרות שהוכרה ע"י האיגוד לצורך חיוב מז כושר ולטענת המערער ביום האירוע סירב מז אבישי כץ – מפרסם התחרות ומנהל ההרשמה – לרשום אותו לתחרות ולגבות ממנו דמי השתתפות, וזאת לאחר שגם קודם לכן הוא הבהיר למערער שנוכחותו בתחרות אינה רצויה.

7. המערער ציין כי בעלת בית הקפה בו נערכה התחרות דרשה ממנו לעזוב את המקום וכי הוא נפגע אישית ומקצועית מההתנהלות כלפיו, שנעשתה לעיניהם של שחמטאים רבים שמכירים אותו.

8. המערער ביקש בתלונתו כי ועדת המשמעת תפעל כנגד הנילונים בכל האמצעים העומדים לרשותה, לרבות גינוי פומבי של המקרה, אזהרה, מניעה חוזרת של המקרה, פרסום התנצלות פומבית ועונשים ראויים.

התייחסות הקובל לתלונה

9. הקובל ביקש את התייחסות הנילונים לתלונה וקיבל את תגובתם של ה"ה אבישי כץ ודניאל מוסקוביץ.

10. בתגובה לתלונה צוין כי ליתר שלושת הנילונים אין שום קשר למקרה, שכן הם היו בעלי תפקידים בתחרות (מנהל תחרות, שופט בתחרות ועוזר שופט), ברם לא הייתה להם כל סמכות לקבוע מי ישתתף בתחרות.

11. בתגובה לתלונה נטען כי המערער התנהג בצורה בלתי הולמת בתחרות קודמת שהתקיימה בבית הקפה ביום 12/3/2025 לרגל חג חפורים – באופן שפגע באווירה, בשחקנים ובמארגנים והוביל לכך שבית הקפה בו התקיימה התחרות – עסק פרטי בו מתקיימת פעילות שחמט – לא רצה יותר את נוכחותו של המערער.

12. על רקע זה – כך נטען בתגובה לתלונה – הובהר למערער ע"י מז אבישי כץ שנוכח התנהגותו הם לא מעוניינים שהוא ישתתף בתחרות, ברם למרות זאת המערער הגיע למקום וביקש להירשם לתחרות ולהשתתף בה, תוך שלטענתם הוא הגיע בתור פרובוקציה ואף צילם והקליט את בעלי המקום ואת לקוחות בית הקפה.

13. בסופו של דבר – כך נטען בתגובה לתלונה – נדרש המערער לעזוב את בית הקפה ע"י בעלי המקום והוא עזב את המקום.

14. לאחר שהקובל עיין בתלונה ובתגובה לה הוא הודיע למערער שהחליט שלא להעביר את התלונה לדיון בוועדת המשמעת.

15. הקובל הבהיר למערער, בין היתר, כי מדובר לעמדתו בסכסוך אישי בין הצדדים ולא בעבירת משמעת והדגיש כי ניתנה הוראה למארגני תחרויות כי באירועים רשמיים של האיגוד חלה חובה לאפשר השתתפות לכל שחקן המעוניין בכך, תוך שמצופה מהמערער להתנהג בתחרויות אלו באופן מכבד, ספורטיבי ובהתאם לכללים.

הערעור שבפנינו

16. המערער הגיש כאמור לבית הדין ערעור על החלטת הקובל שלא להגיש קובלנה, על בסיס תלונתו, לוועדת המשמעת.

17. המערער פירט בערעורו שלל טענות כנגד החלטת הקובל ובין היתר טען לטעות משפטית (פרשנות שגויה של הדין, הכללים או הנהלים החלים על המקרה), לאי שקילת ראיות מהותיות (קבלת החלטה ללא בחינת הראיות ושמיעת העדים), לחוסר סבירות קיצוני (החלטה בלתי סבירה ולא מידתית שכן סכסוכים אישיים לא אמורים למנוע השתתפות בתחרות) ולפגם בהליך (טיפול בתלונה באופן לא תקין ללא שום בירור מולו).

18. המערער הוסיף וציין בערעורו כי הוא עוסק בשחמט כקריירה וכי שמו הטוב והמוניטין שלו נפגעו ודרש התנצלות פומבית של כל הנוגעים בדבר, כאשר לעמדתו רק פרסום המקרה ימנע את חזרתו שוב.

תגובת הקובל לערעור:

19. בתגובתו לערעור טען הקובל כי לאחר שבחן את נסיבות האירוע ושקל את מלוא החומר הוא הגיע למסקנה כי לא מתקיים סיכוי סביר להרשעה בפני ועדת המשמעת.

20. הקובל המשיך והבהיר כי הוצאתו של המערער ממקום התחרות נעשתה ע"י בעלי המקום ולא ע"י מי מחברי האיגוד וכן כי הוא מסר למארגני התחרות הוראות מחייבות וברורות על מנת להבטיח את תקינות ההתנהלות להבא.

הדיון בבית הדין

21. ביום 27/10/2025 התקיים דיון במעמד הצדדים בפני מותב בית הדין – דיון במהלכו נשמעו טענות הצדדים בהרחבה.
22. בדיון התברר כי למערער אין למעשה כל טענה כנגד ארבעה מחמשת הנילונים.
23. בכל הנוגע לנילונים מר יגאל פישלביץ (מנהל התחרות) מר אמי קייזר (שופט התחרות) ומר אלי שעובי (עוזר שופט התחרות) הובהר כי לא הייתה כל אינטראקציה במועד האירוע בינם לבין המערער וכי הם לא מנעו ממנו מלהשתתף בתחרות ולא היו מעורבים בדיון ובדברים שהתפתחו במקום.
24. כך הם פני הדברים גם בכל הנוגע לנילון מר דניאל מוסקוביץ (מנהל אירועי שחמט בבית הקפה), שכן המערער עצמו הבהיר כי לא הייתה במועד האירוע כל אינטראקציה או חילופי דברים ביניהם וכי האינטראקציה היחידה הייתה בין המערער לבין מר אבישי כץ, שסירב לרשום אותו לתחרות וסירב לגבות ממנו דמי השתתפות.
25. בנסיבות אלה נותר לבית הדין להכריע בשאלה האם להתערב בהחלטת הקובל שלא להעמיד לדיון את מר אבישי כץ.

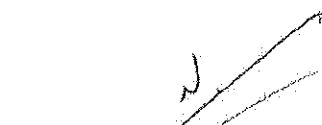
דיון והכרעה

26. בפתח הדברים מובהר כי בית הדין אינו אמור להחליף את שיקול דעתו של הקובל בשיקול דעת בית הדין.
27. לקובל הוקנה בתקנות המשמעת שיקול דעת האם להגיש לוועדת המשמעת קובלנה בגין תלונה שהובאה בפניו, והוא לא אמור לפעול באופן אוטומטי ולהגיש קובלנה בגין כל תלונה ותלונה שהובאה בפניו.
28. יחד עם זאת בית הדין הוסמך בתקנון האיגוד לדון בערעורים על החלטת הקובל ולהתערב בשיקול דעתו והדבר ייעשה אם יימצא שבהחלטתו נפלו פגמים משפטיים או מנהליים, כדוגמת שקילת שיקולים זרים, אי שקילת שיקולים רלוונטיים, פגיעה בכללי הצדק טבעי, אי סבירות קיצונית וכדומה.

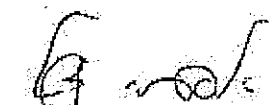
29. לאחר שעיינו בחומר שהוגש לנו ושקלנו לעומקן של הטענות השונות של הצדדים מצאנו לנכון לדחות את הערעור.
30. לא מצאנו לנכון להתערב בשיקול דעתו של הקובל שהחליט כי המקרה אינו ראוי להגשת קובלנה לוועדת המשמעות.
31. הקובל הגיע להחלטתו האמורה לאחר ששקל הן את טענות המערער בתלונתו והן את התגובה לתלונה.
32. הקובל לא התעלם מכך שאין זה תקין ששחקן שחמט החבר באיגוד לא הורשה להשתתף בתחרות המוכרת ע"י האיגוד.
33. הקובל לא עבר על המקרה לסדר היום והבהיר כי ניתנה הנחיה למארגני תחרויות לאפשר השתתפות לכל שחקן בתחרויות רשמיות של האיגוד.
34. לא מצאנו חוסר סבירות בהחלטתו של הקובל שלא להגיש במקרה דנן קובלנה לוועדת המשמעות נוכח נסיבותיו של המקרה ובין היתר נוכח אלה:
- א. המערער לא פנה מבעוד מועד להנהלת האיגוד מייד כאשר הובהר לו שנוכחותו בתחרות אינה רצויה, מה שהיה יכול למנוע את האירוע נשוא התלונה.
 - ב. קיים "דם רע" בין המערער לבין מארגני התחרות נוכח סכסוכים קודמים, לרבות במהלך תחרות קודמת שבה השתתף המערער.
 - ג. מי שבסופו של דבר דרשה מהמערער לעזוב את המקום הייתה בעלת בית הקפה, שכן מדובר היה באירוע שלא התקיים במועדון שחמט אלא בבית קפה פרטי.
35. לא מצאנו לנכון להתערב גם בעמדתו של הקובל לפיה במסגרת שיקול הדעת שניתן לו האם להגיש קובלנה אם לאו הוא רשאי לשקול לא רק את הענשתו של נילון כזה או אחר אלא גם מניעת הישנות המקרים – וכי במקרה דנן הוא ראה חשיבות רבה יותר להתריע ולהעביר הנחיות ברורות כדי להבטיח התנהלות תקינה בעתיד.

36. לעניין זה ניתן להקיש גם מהוראות סעיף 4.14 לתקנון האיגוד שמסמיך את הנהלת האיגוד להתורות בחבר האיגוד שאינו ממלא אחר תקנון האיגוד או אחר החלטות מוסדות האיגוד ולפעול כנגדו רק אם לא שעה להתראה.
37. לא מצאנו כי הקובל שקל שיקולים זרים או לא רלוונטיים ולא מצאנו כי בהפעלת שיקול דעתו הוא חרג ממתחם הסבירות.
38. כפי שהבהרנו הקובל אינו אמור לפעול "על אוטומט" ולהגיש קובלנה בגין כל תלונה ותלונה שהובאה בפניו וזוהי זכותו המלאה להסתכל על התמונה בכללותה, לשקול שיקולים מערכתיים, לפעול באופן שימנע הישנות התנהלות לא תקינה ולא לנהל הליך שלעמדתו לא מתקיים לגביו סיכוי סביר להרשעה ע"י ועדת המשמעת.
39. בטרם סיום מובהר כי אין בפסק הדין כדי להכריע עובדתית בטענות ההדדיות שפורטו בתלונה ובתגובה לתלונה ואין בדחיית הערעור כדי להטיל חלילה דופי כלשהו במערער.
40. כמו כן ברור כי אין סמכות למארגני תחרות שחמט המוכרת למד כושר ע"י האיגוד למנוע משחקן בעל כרטיס חבר להשתתף בתחרות על דעת עצמו וללא החלטה מתאימה של הגורם המוסמך – וראוי שהעניין יובהר הבהר היטב לכל המועדונים ולכל מארגני התחרויות.
41. מכל טעמים דלעיל מצאנו כאמור לנכון לדחות את הערעור.

ניתן היום: 24/11/2025.

אילן פורת, עו"ד
חבר בית הדין

אסתי נדל, עו"ד
חברת בית הדין

דן מלכיאלי, עו"ד
נשיא בית הדין